

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

19. De probationibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](#)

Pirh. b. t. n. 40. Vide Felin. in c. 25. de rescrip-
tione indicium tamen facit contra confidentem ad tor-
ram, ubi serio facta & non ex calore iracundia, aliter temerè effusa. Sumitur ex cit. c. 25. de rescrip-

TITULUS XIX.

De Probationibus.

Q. 1. Quid sit probatio & quotuplex? *Reph.* Probatio est ostensio rei dubiæ & controversæ legitimè judici factâ; huic enim juxta c. 3 h. t. principaliter fit probatio. Per Ly legiū facta intelligitur, quod debeat esse clara, perspicua & certa. c. 8. h. t. concludens regulariter & plena. *Matth.* 18. *L.* 9. *C.* de jud. citatâ ad ejus receptionem parte adversa. arg. *L.* 47. ff. de re jud. instituti ordinariè post litem contest. tot. tit. ut lite non cont. &c.

Reph. 2. Alia est artificialis, quæ fit ex ipsis rei visceribus, arte & industriâ probantis, per presumptiones & conjecturas; alia inartificialis, quæ assumitur extrinsecus, v. g. à testibus, instrumentis, juramento. 2. Alia est plena, alia semiplena, quidquid contra hanc divisionem dicat Wilembach, & alii. Plena est, quæ se solâ plenam fidem judici facit, tantam scil. ut eâ instructus, sententiam ferre & controversiam decidere possit, nullo alio requisito: hujus 4. sunt species, quæ ordine Titularum post hunc Tit 19. ponuntur. Semiplena est, quâ aliqua, non tamen plena fides fit judici, nec sufficit, ut ex ea ad ferendam sententiam

tiam ordinariè moveatur: species illius sunt unius vel plurium singularium testium depositio, instrumentum privatum, juramentum suppletorium, fama &c. Habet hæc probatio suos gradus, alia enim est plus quam *semiplena*, alia *præcisè semiplena*, alia minus quam *semiplena*.

Q. 2. Quinam sint effectus probationis: *Resp. 1.* Effectus plenæ probationis sunt seq. 1. secundum illam ferenda sententia. *L. 11. & seq. C. b. t.* nisi tamen aliunde judici constet contrarium. In causis criminalibus probationes luce meridiana clariiores requiruntur. *L. & C. b. t.* 2. Actor plenè probans intentionem suam, eam juramento confirmare non tenetur. *c. 2. b. t.* quia juramentum utpote species probationis adhibetur solum causâ nondum plenè probata. 3. Contra quem plenè probatum est, is non admittitur ad purgationem Canonicanam. *c. 12. b. t.*

Resp. 2. Effectus semiplena probationis præcisè talis sunt. seq. 1. Dat locum juramento suppletorio ab auctore praestando. *c. 2. b. t.* 2. Duæ tales semiplenæ probationes, si conjugantur, & ad unum eundemque finem tendant, in causis Civilibus non admodum arduis unam plenam faciunt. *c. 13. b. t. c. 27. de test. L. 5. C. de probat.* 3. Nonnunquam sufficit ad ferendam sententiam, uti in casu *c. 12. de sponsal.* *c. 2. de consang.* item in causis modicis. *L. 3. §. 4. ff. de Carbon.* edit. in causis summarii &c. Effectus minus quam *semiplena probationis* plures recenset Schmalzg. *b. n. 15.* Observari hic potest, qualiter se invi-

cem

tem elidant probationes, unaque alteri prævalens
de quo vide Leur. b. t. Q. 532. & 533.

Q. 3. Cui incumbat onus probandi? *Resp.*
Probare regulariter tenetur ille, qui aliquid affirmat in præjudicium alterius, nec habet pro se presumptionem juris. *L. 2. & 19. ff. L. 1. & 8. C. b.*
adeoque actori regulariter, non reo incumbit probatio, cum ille soleat affirmare, hoc negare.

Resp. 2. Reus tenetur probare 1. Si oppone exceptionem *affirmativam*, v. g. dicendo, dum rogatur solutionem, se jam solvisse. *L. 12. & 13. ff. b. t.* 2. Si præsumptio juris stet pro Actor vel habeat intentionem fundatam in jure, tum non Actor sed reus tenetur probare. *c. 2. de nesci. spol. in 6. c. un. ut. Eccles. benef. sine dimin. conf. c. 8. de Relig. dom.* 3. Si Actor sit per somnium privilegiata; sic si pupillus, minor, mulier, miles, rusticus afferat, indebitum a se solutum, reus id negans probare debet, fuisse debitum. *L. 25. §. 1. ff. b. t.* Huc reduci potest, quod creditor urgens solutionem contra civitatem vel Ecclesiam probare debeat, pecuniam mutuo acceptam conversam esse in utilitatem Ecclesie vel civitatis. *c. 1. de depos. c. 2. de solut.* 4. Si reus negans ultro subeat onus probandi. *L. 14. §. 8. quis autem. ff. b. t.* 5. Si Judex ex justa causa in Reum transferat onus probandi, v. g. deferendo Reo juramentum. *c. fin. & L. 38. ff. de iuris jur.* 6. In judiciis communibus & duplicitibus, qualia sunt finium regundorum, familiæ hereditatis circum-

circundæ , interdictum uti possidetis , uterque litigans tenetur probare . *S. 4. Inst. de interd. c. 3. h. t.*

Q. 4. Quodnam sit objectum probationis , sive , quæ sint probanda ? Resp. 1. Facta probari debent ; quia jura tantum allegantur , nisi sint municipalia vel consuetudinaria . 2. Facta , quæ probantur , debent esse dubia ; quia quæ sunt iudici notoria & evidenter , non indigent probationem . 3. Debent insuper facta esse talia , in quibus partes suam intentionem fundent , sive quæ faciant ad causam decidendam ; quia impertinentia rejici debent . c. 36. de off. deleg. L. 21. C. b. t.

Resp. 2. Propositio negativa facti pura , simplex , & indefinita , dum quis simpliciter negat , se contraxisse , occidisse , citatum esse , non potest à negante probari . c. 23. de elect. L. 23. C. b. t. scil. per testes aut instrumenta ; per confessionem enim adversarii & per juramentum negantis probari potest . c. 1. de confess. in 6. L. 11. prin. L. 13. S. 2. ff. de jurejur. Negativa facti determinata per circumstantias loci , temporis &c. v. g. dum negatur , homicidium Heidelbergæ tali vel tali die commissum , probari potest & debet . c. 35. de test. L. 14. C. de contrah. stipul. Item negativa facti prægnans , sic dicta , quod implicitè contineat affirmativam , v. g. si quis negat , se liberè contraxisse matrimonium , renuntiässe beneficio . L. 8. ff. h. t. c. 5. de renunt. Item probari debet negativa facti , in quâ quis

Liber II.

H

fun-

fundat intentionem suam, ut si neges hæreditatem aditam sufficere ad legata solvenda, probans bet insufficientia. Comm.

Resp. 3. Negativa juris dum quid negatus jure fieri potuisse, aut factum esse, v.g. aliquis in judicio stare, testari, matrimonium contrarie posse, vel ritè ordinatum esse &c. probantur test ac debet à negante. L. s. ff. b. t. Negativa item qualitatis, quā negatur alicui inesse qualitas ad hoc vel illud officium aut factum necessarium qualitas est ex iis, quae communiter aut naturaliter homini insunt, vel inesse presumuntur probanda est à negativam allegante. arg. L. C. b. t.

*Q. 4. Quānam sint species probationum, quid potissimum de inspectione oculari ac de judicendum? Resp. 1. Exprimi possunt species probationum seqq. v. *Aspectus, sculptum, testis, notariorum scriptum, jurans, confessus, præsumptio, fama probans.* De plerisque agi solet per speciales titulos, aliunde constat, exceptā oculari inspectione fama; hinc.*

Resp. 2. Inspectio ocularis, ein Augenschein est, dum judex vel per se ipsum, vel Committitios, aut alias personas rem, de qua controversia est, inspicit. Engel b. n. 10. 2. Fit tantum in civilibus, v. g. dum quæstio est de novi operis nuntiatione; de terminis seu limitibus agrorum &c. sed etiam in criminalibus, v. g. dum dubium est, an vulnus sit lethale, nec ne-

3. Facta debitè (de quo vide Schmalzg. h. n. 19.) omnium

omnium probationum validissima est c. 4 & 3.
de prob.

Resp. 3. Fama, de qua hic loquimur, est communis hominum alicujus loci de aliquâ re sermo & publicum judicium, ex sola suspicione, certo tamen authore proveniens. *Dissent à Rumore,* quod hic sit particularis Sermo, seu assertio ex sola suspicione & incerto authore proveniens. Fama à malis & suspectis hominibus orta non attenditur. *c. 24. de accusat.* 2. Fama in causis *civilibus* facit plerumque (ob *c. 13. h. t. c. 2. de consang. s. 1. de appellat.*) semiplenam probationem. *L. 3. §. 2. ff. & c. 27. de test.* modò sit legitimè probata, scil. vel per instrumenta desuper erecta, vel per duos saltem testes, omni exceptione maiores, qui juratò deponant, audivisse se à majori parte populi, id est, illorum, qui scire poterant & ad quos spectabat scire; duásque saltem nominatim personas exprimant, à quibus audiverint, vel qui asseruerunt se vidisse. *Pichl. h. t. n. 13.*

Q. 6. Quomodo probanda sint quadam in specie, de quibus hoc tit. & alias frequens fit mentio? *Resp.* 1. *De filiatione notanda seqq.* 1. Probatio filiationis verba datur tantùm ex parte matris. *L. 5. ff. de in jus voc.* Non ex parte patris, nisi in unico casu, de quo Pith. *h. t. n. 45.* 2. *Præsumptivè tantùm ex parte patris probari potest v. g. dum quis natus est ex uxore in domo mari- ti, ei cohabitantis, & ad generandum potentis.* *L. 6. ff. de his, qui sui vel alien, jur.* quod variè

extenditur. Item dum quis ab alio filius applicatus, educatus, & tractatus fuit. c. 10. b.
Item dum fama vel communis opinio vicinia præsertim domesticorum & consanguineorum est, aliquem esse filium, quæ tamen, praesciendo ab eo, quod viderint vel audiverint eum appellari & tractari ut filium, facit tantum impletam probationem. L. 3. §. 2. ff. de i.
&c.

Resp. 2. de probatione aetatis seqq. notanda.
Ætatem tam majorem quam minorem probare debet, qui sive agendo sive excipiendo eam tamquam fundamentum intentionis suæ allegat. a.
b. t. 2. Probari potest ætas vel per testimonium parentum, propinquorum, domesticorum & nativitate testantium: vel per instrumentum publicum supernavitate erectum c. 2. defid. instru. per librum Parochi &c. 3. Ætas in aliquibus tantum à conceptionis die computatur. L. 1. c. 7. ff. de statu hominum. aliás à die non baptismi sed nativitatis. L. 3. §. 3. ff. de minor.

Resp. 3. De probatione confinium & limitum diocesum, Parochiarum &c. vide c. 13. b. 3.
2. Servitus in genere, & in specie servitus venans in aliena silva vel fundo per actus, non vicinaliter, non precario exercitos probatur. L. 1. c. 7. ff. de servit.

TITU-